

**Hallituksen esitys Eduskunnalle Viron kanssa keskinäisestä
avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten
hyväksymisestä**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että Eduskunta hyväksyisi Suomen tasavallan hallituksen ja Viron tasavallan hallituksen välisen keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen, joka allekirjoitettiin Tallinnassa 27 päivänä elokuuta 1993. Sopimuksen tarkoituksena on kehittää sopimuspuolten tulliviranomaisten välistä yhteistyötä tullilakien noudattamisen tehostamiseksi sekä huumausainevalvonnan ja

tullirikosten tutkinnan parantamiseksi. Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua siitä, kun sopimuspuolet ovat vaihtaneet valtioneuvoston hyväksymistä koskevat ilmoitukset.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja asian valmistelu

Kansainvälisen tavarakaupan vapautuminen, rajamuodollisuuksien väheneminen ja rajanylityksen nopeutuminen sekä henkilöliikenteen lisääntyminen ovat johtaneet kansainvälisen huume- ja talousrikollisuuden kasvuun. Tämä on ollut syynä eri valtioiden tulliviranomaisten yhteistyön kehittämiseen kansainvälisten sopimusten avulla. Sopimuksilla pyritään tehostamaan kansainväliseen kauppaan liittyvien tullimääräysten asianmukaista soveltamista sekä tullilakien vastaisten tekojen estämistä ja selvittämistä.

Suomi on tehnyt monenvälisen tulliyhteistyösopimuksen Pohjoismaiden (SopS 43—44/82) kanssa ja kahdenväliset sopimukset Puolan (SopS 33/73), Neuvostoliiton, nykyisin Venäjän (SopS 40/76), Saksan (SopS 57—58/76), Alankomaiden (SopS 30—31/85), Amerikan yhdysvaltojen (SopS 29—30/89), Ranskan (SopS 57—58/89), Italian (SopS 8—9/90) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan (SopS 74—75/91) kanssa. Suomi

ja Viro ovat sopineet tammikuussa 1992, että maidemme välillä sovelletaan väliaikaisesti Suomen ja Neuvostoliiton välillä tehtyä tulliyhteistyösopimusta 9.1.1995 saakka tai siihen asti, kunnes vastaava Suomen ja Viron välinen sopimus tulee voimaan.

Sopimukseen on otettu määräykset yhteistyöstä tullivalvonnassa ja tullirikosten ehkäisemisessä sekä määräykset tietojen vaihdosta ja virka-avusta (oikeusavusta) tullirikosten tutkimuksessa. Lisäksi muun muassa Saksan kanssa tehtyyn sopimukseen ja vuoden 1981 pohjoismaiseen sopimukseen sisältyy määräyksiä tullien ja maksujen perinnästä ja niiden täytäntöönpanokelpoisuuden tunnustamisesta.

Viime vuosien tapahtumat, joiden myötä entisen Neuvostoliiton tasavalloista on muodostunut itsenäisiä valtioita, ovat lisänneet merkittävästi Suomen ja Viron välistä henkilö- ja tavaraliikennettä. Tämä on lisännyt myös salakuljetusriskiä. Suomen ja Viron välinen kauppavaihto on lisäksi muuttunut luonteeltaan. Aikaisemmin maiden välinen kauppavaihto perustui Suomen ja Neuvostoliiton hal-

litusten välisiin keskitettyihin kauppasopimuksiin ja tavaravaihtopöytäkirjoihin. Nykyään kauppaa voidaan käydä suoraan yritysten välillä. Tämä on lisännyt yksittäisiä kauppatapahtumia, jolloin myös virka-apuna annettavan ja ulkomailla tapahtuvan selvitystyön tarve maiden välisen kauppatilaston ja veronkannon oikeellisuuden varmistamiseksi on lisääntynyt.

Tulliyhteistyösopimukset mahdollistavat nopean ja aktiivisen tietojenvaihdon sopimuspuolten välillä. Myös Suomen ja Viron välinen yhteistyö tulliasioissa voidaan tarkoituksenmukaisesti toteuttaa nyt tehdyllä kahdenvälisellä tulliyhteistyösopimuksella, jonka merkitys rikollisuuden sekä väärinkäytösten ehkäisemisessä korostuu maittemme maantieteellisestä läheisyydestä sekä kulttuurihistoriallisista perinteistä johtuen.

Sopimuksessa on voitu ottaa huomioon molempien sopimuspuolten erityistarpeet. Sopimus rakentuu keskinäistä avunantoa tulliasioissa koskeville Tulliyhteistyöneuvoston (Customs Co-operation Council) suosituksille ja mallisopimuksille ja niiden pohjalta syntyneelle sopimuskäytännölle. Sopimus on rakenteeltaan vastaavan kaltainen kuin uusimmat Suomen tekemät ja toimiviksi osoittautuneet tulliyhteistyösopimukset.

Esitys on valmisteltu virkatyönä ulkoasiainministeriössä ja tullihallituksessa.

2. Sopimuksen suhde eräisiin kansallisiin lainsäädännöksiin

Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa (4/94) sisältää osittain sopimuksen kanssa yhteneviä säännöksiä. Sopimuksen mukaan sopimuspuolet antavat tulliviranomaisten välityksellä toisilleen apua muun muassa tullilakiensa vastaisten tekojen ehkäisemiseksi ja tutkimiseksi. Myös mainittuun lakiin sisältyy erityiset säännökset tapauksista, joissa Suomi antaa oikeusapua. Lain soveltaminen ei edellytä vastavuoroisuutta, ja sitä sovelletaan tapauksissa, joissa kysymys on oikeusavusta yksittäisen, konkreettisen rikosasian käsittelyä varten. Näin ollen esimerkiksi tullirikosten torjuntaan ja tullivalvontaan liittyvä sellainen tietojen vaihto, joka ei liity yksittäisen rikosasian käsittelyyn, jää lain soveltamisen ulkopuolelle, samoin kuin yksittäistä rikosasiaa tai tullirikoksen valmistelua koskevat tiedonannot, joissa tietoja ei toimiteta vieraan valtion viran-

omaisen pyynnöstä. Huomattava myös on, että vain sopimuksella voidaan vaikuttaa siihen virka-apuun, jota annetaan Suomen tulliviranomaisille.

Tulliyhteistyösopimuksen mukaista virka-apua annettaessa noudatettava menettely ja ulkomaille toimitettavien tietojen laatu ja laajuus määritellään ensisijaisesti itse sopimuksessa. Sikäli kuin toimitettavat tiedot kuuluvat kansainvälistä oikeusapua rikosasioissa koskevan lain piiriin, voidaan virka-apua antaa mainitun lain mukaisesti ja siten mahdollisesti sopimuksessa edellytettyä laajemmin. Sopimuksen mukaan virka-apua annetaan pyynnön saaneen valtion säännösten ja määräysten mukaisesti, joten virka-avun antamisessa Suomesta Viroon noudatetaan siten Suomen lainsäädännön menettelysäännöksiä siltä osin kuin asiasta ei ole sopimuksessa nimenomaisia määräyksiä.

Suomen tekemissä tulliyhteistyösopimuksissa keskeisenä määräyksenä on erilaisten tietojen luovuttaminen ulkomaille. Suomi on liittynyt yksilöiden suojelua henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä koskevaan Euroopan neuvoston yleissopimukseen (SopS 35—36/92). Kansallisessa lainsäädännössä henkilötietojen luovuttamista ulkomaille sääntelee myös henkilörekisterilaki, jossa yleissopimuksen vaatimukset on otettu huomioon. Lain mukaisesti henkilötietojen luovuttaminen massaluovutuksena tai arkaluonteisena otantana ulkomaille on mahdollista vain sellaiseen maahan, jonka lainsäädäntö vastaa henkilörekisterilain säännöksiä. Tulliyhteistyösopimuksen perusteella Suomesta ulkomaille luovutettaviin tietoihin kuuluu myös henkilötietoja, jotka voivat olla arkaluonteisia, mutta tulliyhteistyösopimuksen perusteella tietoja ei kuitenkaan luovuteta massaluovutuksena tai arkaluonteisena otantana, vaan ainoastaan yksittäisissä tapauksissa.

3. Sopimuksen suhde Euroopan talousaluetta koskevaan sopimukseen ja Euroopan yhteisön tulliyhteistyöhön

Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen 11. pöytäkirjassa on sovittu keskinäisestä avunannosta tulliasioissa. Tämä ei kuitenkaan estä osapuolia tekemästä kahdenvälisiä tulliyhteistyösopimuksia kolmansien maiden kanssa. Pöytäkirjassa ei myöskään edellytetä kolman-

sien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen sopimusten perusteella saatujen tietojen luovuttamista ETA-sopimuksen sopimuspuolille.

EY:ssä tulliyhteistyöstä on omat määräykset. Komissiolla ei ole toimivaltaa rikosasioissa, joten EY-jäsenvaltiot ovat tehneet vuonna 1967 sopimuksen tullihallintojen keskinäisestä avusta (Convention between the EEC Member States on the Provision of Mutual Assistance by Customs Administrations). Yhteisömaiden muuta tullihallinnollista yhteistyötä sääntelee neuvoston asetus jäsenvaltioiden hallinnollisten viranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä viimeksi mainittujen ja komission välisestä yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi (Council Regulation EEC no 1468/81 of 19 May 1981 on mutual assistance between the administrative authorities of the member States and cooperation between the latter and the Commission to ensure the correct application of the law on customs or agricultural matters). Tämä asetus korvataan uudella asetuksella, joka vahvistaa komission asemaa.

Kukin yhteisön jäsenvaltio voi tehdä kahdenvälisiä tullivalvontaa ja rikostutkintaa koskevia tulliyhteistyösopimuksia. Nämä sopimukset eivät kuitenkaan saa olla vastoin yhteisösäädöksiä. Huomioon on myös otettava, että tällaisten sopimusten perusteella saadut tiedot on luovutettava tietyin edellytyksin muille yhteisömaille rikosasioissa saatuja tietoja lukuunottamatta. EY-jäsenyysskään ei siten estäisi Suomea edelleen tekemästä kahdenvälisiä tulliyhteistyösopimuksia. Komissio on jäsenyysneuvotteluissa ilmoittanut, että Suomen yhteisön jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tekemät kahdenväliset tulliyhteistyösopimukset olisivat voimassa myöskin sen jälkeen kun Suomi olisi liittynyt EY:n jäseneksi.

4. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Sopimuksella ei ole välittömiä taloudellisia tai organisatorisia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla sisältää sopimuksen soveltamisen kannalta keskeiset määritelmät. Tullilait on määritelty laajasti ja määritelmä kattaa käytännössä kaikki tullilaitoksen toimialaan liittyvät säännökset.

2 artiklan 1 kappaleessa määritellään sopimuksen soveltamisala. Sopimuspuolten valtioiden tulliviranomaiset antavat toisilleen keskinäistä apua tullilakien asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi, tullilakien vastaisten tekojen ehkäisemiseksi ja tutkimiseksi, niistä seuraaviin syytetoimiin ryhtymiseksi sekä asiakirjojen tiedoksi antamiseksi. Sopimus ei koske tullien, verojen ja muiden maksujen perintää toisen sopimuspuolen pyynnöstä.

Artiklan 2 kappaleen mukaan sopimuksessa tarkoitettua virka-apua annetaan pyynnön saaneen valtion säännösten ja määräysten mukaisesti. Täten virka-apua valvontaan, rikosten ehkäisemiseen tai esitutkintaan annetaan sopimuksen tarkoittamassa laajuudessa ja menette-

lyin, mutta siltä osin kuin sopimuksessa asiasta ei ole tarkemmin säännelty, virka-apun antamisessa on otettava huomioon muiden kansallisten lakien säännökset ja määräykset. Sikäli kuin virka-apu kuuluu kansainvälistä oikeusapua rikosasioissa koskevan lain piiriin, voidaan virka-apua aina antaa tämän lain määrittelemässä laajuudessa.

3 artikla velvoittaa tulliviranomaisia valvomaan oma-aloitteisesti tai toisen sopimuspuolen pyynnöstä sellaisia henkilöitä, tavaroita, kulkuneuvoja ja paikkoja, joiden tiedetään tai epäillään liittyvän tullilakien vastaisiin tekoihin. Artiklassa on myös säännelty sopimuspuolen tulliviranomaisen valtuudesta estää sellaisten tavaroiden vienti toisen sopimuspuolen alueelle, joiden tuonti on siellä kielletty tai joita tiedetään tai epäillään käytettävän siellä muuhun tarkoitukseen kuin sopimuspuolten lailliseen kaupankäyntiin. Valtuuden käyttäminen edellyttää kuitenkin, että tällaisen tavarantoimen vielä erillisen kansallisen säännöksen nojalla rajoitettu.

4 artiklassa säännellään huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden valvotun läpilaskun menetelmää, joka perustuu Wienissä vuonna 1988 huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehtyyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen.

Suomen ja Viron tulliviranomaiset voivat kansallisen oikeusjärjestelmän periaatteiden sallimissa rajoissa yhteisellä sopimuksella ja järjestelyllä huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden kauppaan sekaantuneiden henkilöiden tunnistamiseksi soveltaa kansainvälisellä tasolla valvotun läpilaskun menetelmää. Laittomat lähetykset, joiden valvotusta läpilaskusta on tapauskohtaisesti sovittu, voidaan maahan tuotaessa pysäyttää rajalla ja laskea eteenpäin joko koskematta lähetykseen tai sitten, kun lähetyksen on poistettu tai korvattu kokonaan tai osaksi.

Kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annettua lakia koskevassa lakivaliokunnan mietinnössä (25/1993) todetaan, että valvotun läpilaskun menetelmä kuuluu lain 1 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitetun muun oikeusavun piiriin.

5 artiklassa säännellään sopimuspuolten keskinäistä tietojen välittämistä. Sopimuspuolten tulliviranomaisten on joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toimitettava toisilleen tietoja, jotka helpottavat tullien tai muiden maksujen kantamista, tullausarvon ja tariffinimikkeen määrittämistä ja kieltojen, rajoitusten tai muihin esimerkiksi vapaakauppajärjestelyihin kuulumattomien alkuperäsääntöjen soveltamista.

6 artiklan mukaan tulliviranomaiset vaihtavat myös tietoja, jotka ovat tarpeen tavaraerän maastaviennin ja maahantuonnin laillisuuden varmistamiseksi.

7 artiklan mukaan tietojenvaihtovelvollisuus koskee kaikkia tietoja tullilakien vastaisista teoista ja erityisesti tietoja sellaisista henkilöistä, tavaroista, kulkuneuvoista, tavoista ja menetelmistä, joiden tiedetään tai epäillään liittyvän tullilakien vastaisiin tekoihin. Tietoja voidaan antaa myös oma-aloitteisesti.

8 artiklan mukaan tullilakien vastaisia tekoja koskevia tietoja voidaan toimittaa selontekojen, pöytäkirjatun todistusaineiston tai oikeaksi todistettujen asiakirjajäljennösten muodossa.

9 artiklan mukaan sopimuksessa tarkoitetut asiakirjat voidaan korvata tietokoneella tuotulla tiedolla. Tällöin tiedon käyttöä koskevat samat määräykset kuin asiakirjamuodossakin annettua tietoa.

10 artiklan mukaan alkuperäisiä asiakirjoja saa pyytää vain, jos oikeaksi todistetut jäljennökset ovat riittämättömiä. Lähetetyt alkuperäiset asiakirjat on palautettava mahdollisimman pian.

11 artiklan mukaan tulliviranomainen on toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen pyynnöstä velvollinen ryhtymään tullilakien vastaisia tekoja koskeviin tutkimuksiin ja ilmoittamaan näiden tutkimusten tuloksista pyynnön esittäneelle viranomaiselle. Artiklassa mainittuja toimenpiteitä suorittava viranomainen voi suostua siihen, että toisen sopimuspuolen tullilaitoksen virkamiehet ovat läsnä toimenpiteitä suoritettaessa. Tutkimuksissa läsnä olevat toisen sopimuspuolen tullivirkamiehet eivät kuitenkaan saa itse osallistua toimenpiteisiin. Tutkimuksissa on noudatettava pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaista menettelyä.

12 artiklan mukaan asianmukaisesti valtuutettu sopimuspuolen tullilaitoksen virkamies voi pyynnöstä toimia todistajana tai asiantuntijana tulliasioissa toisessa sopimusvaltiossa viereille pannussa oikeudenkäynnissä tai hallinnollisessa menettelyssä vireillä olevassa asiassa. Virkamiehellä on kuitenkin oikeus kieltäytyä todistamasta tai antamasta lausuntoa, jos hänellä on tähän oikeus tai velvollisuus oman valtionsa tai pyynnön esittäneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan. Vastaavanlainen säännös sisältyy ETA-sopimuksen 11 pöytäkirjan 12 artiklaan.

13 artiklan mukaan toisen sopimuspuolen virkamiesten ollessa läsnä toisen valtion alueella heidän on aina todistettava virka-asemansa. Virkamiehiä kohdellaan samoin kuin isäntämaan viranomaisia, mutta he eivät saa käyttää virkapukua eivätkä kantaa asetta. Määräyksellä korostetaan sopimuspuolen suvereniteettia.

14 artiklan mukaan sopimuksen perusteella saatuja tietoja ja asiakirjoja voidaan käyttää yksinomaan sopimuksen edellyttämiin tarkoituksiin. Määräystä ei kuitenkaan sovelleta tietoihin, jotka koskevat huumausaineisiin tai psykotrooppisiin aineisiin liittyviä rikoksia. Tällaisia tietoja saadaan luovuttaa muille sellaisille viranomaisille, jotka ovat suoranaisesti mukana laittoman huumausainekaupan vastustamisessa. Suomessa näitä viranomaisia ovat erityisesti poliisit ja rajavartiolaitos, jotka yhdessä tullilaitoksen kanssa ns. PTR-yhteistyöviranomaisina suorittavat yhteistoimin

tai toistensa lukuun muun muassa valvontatehtäviä.

Kaikki sopimuksen perusteella saadut tiedot ja asiakirjat ovat vastaanottavassa valtiossa saman salassapitosuojan alaisia kuin samanlaiset asiakirjat ja tiedot kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön mukaan.

15 artiklan mukaan sopimuksen perusteella saatuja tietoja ja asiakirjoja voidaan käyttää todistusaineistona, selonteissa, todistajanlausunnoissa ja tuomioistuimissa ne vastaanottaneen sopimuspuolen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

16 artikla sisältää poikkeuksia avunantovelvollisuudesta. Sopimuspuoli voi kieltäytyä avunannosta tai se voi antaa sitä vain tietyin ehdoin, jos avun antaminen saattaisi vahingoittaa valtion täysivaltaisuutta, turvallisuutta, yleistä järjestystä tai muita olennaisia etuja. Jos toinen sopimuspuoli pyytää sellaista apua, jota se ei itse voisi antaa, on tästä huomautettava pyynnössä. Avunpyyntöön suostuminen on tällöin pyynnön saaneen tulliviranomaisen harkinnassa.

17 artiklassa on säännelty hallinnollisten viranomaisten toimenpiteiden ja päätösten tiedoksiantamisesta asianosaisille. Tiedoksiannot toimitetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti, mutta menettelyssä voidaan kuitenkin noudattaa pyynnössä esitettyä erityistä muotoa, jos tätä ei voida pitää pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön vastaisena.

18 artiklan mukaan sopimuksessa tarkoitettu tietojenvaihto tapahtuu suoraan sopimuspuolten tulliviranomaisten välillä. Sopimuksen 1 artiklan mukaan tulliviranomaisella tarkoitetaan Suomessa tullihallitusta ja Virossa sen tullilaitosta. Virka-apua ei kuitenkaan voida aina antaa keskushallintojen välityksellä riittävän nopeasti. Suomen ja Viron maantieteellisen läheisyyden ja hyvien liikenneyhteyksien vuoksi artiklassa on määrätty, että sopimuspuolten tulliviranomaiset voivat myös erikseen sovittavalla tavalla valtuuttaa paikallishallinnon viranomaiset olemaan suoraan yhteydessä keskenään sopimuksen mainitsemisissa asioissa.

19 artiklan mukaan kumpikin sopimuspuoli vastaa itse sille sopimuksen täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista lukuun ottamatta 12 artiklassa tarkoitetuista asiantuntijoista tai todistajista aiheutuneita kustannuksia.

20 artiklassa määrätään sopimuksen soveltamisalueesta, täytäntöönpanosta ja tulkinnasta.

Sopimus ei estä sopimuspuolia antamasta toisilleen virka-apua sopimuksessa määritellyä laajemmalti muun sopimuksen tai kansallisen lainsäädännön perusteella.

21 artikla sisältää sopimuksen voimaantuloa ja päättymistä koskevat määräykset. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä, kun sopimuspuolet ovat vaihtaneet valtiosisäistä hyväksymistä koskevat ilmoitukset. Irtisanomisaika on kuusi kuukautta.

2. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua siitä, kun sopimuspuolet ovat ilmoittaneet toisilleen valtiosäännön mukaisten edellytysten täyttymisestä. Esitykseen sisältyvä laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Suomen viranomaiset voivat luovuttaa tietoja ja asiakirjoja vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä kansainvälistä oikeusapua rikosasioissa koskevan lain (4/94) mukaisesti yksittäisen rikosasian käsittelyä varten. Tämä koskee myös salassapidettäviä tietoja ja asiakirjoja. Sopimuksen 5—8 artiklan tietojenvaihtoa koskevien määräysten mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin luovuttaa tietoja ja asiakirjoja myös oma-aloitteisesti sekä muuten kuin yksittäiseen rikosasiaan liittyen. Nämä määräykset kuuluvat lainsäädännön alaan siltä osin, kun niiden perusteella voidaan luovuttaa salassapidettäviä asiakirjoja muissa kuin edellä mainitun lain tarkoittamissa tapauksissa.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Tallinnassa 27 päivänä syyskuuta 1993 keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Viron kanssa keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tallinnassa 27 päivänä elokuuta 1993 Suomen ja Viron välillä keskinäisestä avunannosta tulliasioissa tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 1994

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ulkoasiainministeri *Heikki Haavisto*

Suomen tasavallan hallituksen ja Viron tasavallan hallituksen välinen**SOPIMUS****keskinäisestä avunannosta tulliasioissa**

Suomen tasavallan hallitus ja Viron tasavallan hallitus (jäljempänä "sopimuspuolet"), jotka

katsovat, että tullilakien vastaiset teot vahingoittavat kummankin maan taloudellisia, verotaloudellisia ja sosiaalisia etuja,

katsovat, että huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden kauppa on vaara kansanterveydelle ja yhteiskunnalle,

katsovat, että on tärkeää varmistaa tavaroiden maahantuonnin tai maastaviennin yhteydessä kannettavien tullien, verojen ja muiden maksujen täsmällinen määrittäminen sekä kieltoja, rajoituksia ja valvontaa koskevien määräysten asianmukainen soveltaminen,

ovat vakuuttuneita siitä, että pyrkimyksiä tullilakien vastaisten tekojen ehkäisemiseksi ja tullien, verojen ja muiden maksujen kantamisen turvaamiseksi voitaisiin tehostaa laajentamalla tulliviranomaisten välistä yhteistyötä,

ottavat huomioon Tulliyhteistyöneuvoston 5 päivänä joulukuuta 1953 antaman suosituksen keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta

ja jotka ottavat huomioon myös Yhdistyneiden Kansakuntien alaisuudessa New Yorkissa 30 päivänä maaliskuuta 1961 tehdyn huumausaineyleissopimuksen ja Wienissä 21 päivänä helmikuuta 1971 tehdyn psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen sekä Wienissä 19 päivänä joulukuuta 1988 huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen määräykset,

ovat sopineet seuraavaa:

Määritelmät**1 artikla**

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

(a) "tullilaeilla" tavaroiden ja maksuvälineiden tuonnista, viennistä ja kauttakuljetuksesta annettuja säännöksiä ja määräyksiä, jotka koskevat tulleja, veroja tai muita maksuja taikka kieltoja, rajoituksia tai valvontaa;

(b) "tulliviranomaisella" Suomen tasavallassa tullihallitusta ja Viron tasavallassa sen tullilaitosta (Riiklik Tolliamet);

(c) "tullilakien vastaisella teolla" mitä tahansa tullilakien rikkomista tai sen yrittämistä.

Soveltamisala**2 artikla**

1. Sopimuspuolet antavat tulliviranomaistensa välityksellä ja tämän sopimuksen määräysten mukaisesti toisilleen apua:

(a) tullilakiensa asianmukaisen noudattamisen varmistamiseksi;

(b) tullilakiensa vastaisten tekojen ehkäisemiseksi, tutkimiseksi ja niitä koskeviin syyte-toimiin ryhtymiseksi;

(c) tapauksissa, jotka koskevat tullilakien soveltamiseen liittyvien asiakirjojen tiedoksi antamista.

2. Tämän sopimuksen puitteissa apua annetaan pyynnön saaneen valtion säännösten ja määräysten mukaisesti sekä tulliviranomaisen toimivallan ja käytettävissä olevien voimavaro-

jen rajoissa. Tarvittaessa avunpyynnön saanut tulliviranomainen voi siirtää pyynnön toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Tämä sopimus ei koske tullien, verojen ja muiden maksujen perintää.

Henkilö-, kulkuneuvo- ja tavaravaltio

3 artikla

1. Sopimuspuolten tulliviranomaiset valvovat joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä erityisesti:

(a) henkilöitä, joiden tiedetään tai epäillään rikkovan toisen sopimuspuolen tullilakeja;

(b) sellaisten tavaroiden ja maksuvälineiden liikkumista, joiden toisen sopimuspuolen tulliviranomainen ilmoittaa olevan huomattavan sen alueelle tai alueelta tapahtuvan laittoman kaupan kohteena;

(c) kulkuneuvoja, joita tiedetään tai epäillään käytettävän toisen sopimuspuolen tullilakien vastaisissa teoissa;

(d) paikkoja, joita käytetään sellaisten tavaroiden varastointiin, jotka saattavat olla huomattavan laittoman kaupan kohteena toisen sopimuspuolen alueella.

2. Sopimuspuolen tulliviranomaiset estävät toimivaltansa puitteissa alueeltaan sellaisten tavaroiden viennin, joita tiedetään tai todennäköisin syin epäillään viettävän toisen sopimuspuolen alueelle ja käytettävän siellä muuhun tarkoitukseen kuin sopimuspuolten lailliseen kaupankäyntiin tai joiden tuonti toisen sopimuspuolen alueelle on kielletty.

Huumausaineiden valvottu läpilasku

4 artikla

1. Sikäli kuin sopimuspuolten kansallisen oikeusjärjestelmän keskeiset periaatteet sen sallivat, sopimuspuolten tulliviranomaiset voivat yhteisellä sopimuksella ja järjestelyllä soveltaa kansainvälisellä tasolla huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden valvotun läpilaskun menetelmää mainittujen aineiden laittomaan kauppaan sekaantuneiden henkilöiden tunnistamiseksi.

2. Laittomat lähetykset, joiden valvotusta läpilaskusta on sovittu, voidaan molempien tulliviranomaisten suostumuksella pysäyttää ja laskea eteenpäin joko koskematta laittomaan lähetykseen tai sitten, kun lähetykset on poistettu tai korvattu kokonaan tai osaksi.

3. Huumausaineiden valvotun läpilaskun

käyttöä koskevat päätökset on tehtävä tapauskohtaisesti ja niissä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon molempien tulliviranomaisten kesken tehdyt taloudelliset järjestelyt ja sopimukset.

Tietojenvaihto

5 artikla

1. Sopimuspuolten tulliviranomaiset toimittavat joko oma-aloitteisesti tai pyynnöstä toisilleen kaikki tiedot, joiden avulla voidaan varmistaa:

(a) tullien ja muiden tuonnin ja viennin yhteydessä kannettavien verojen ja maksujen täsmällinen kantaminen sekä erityisesti sellaiset tiedot, jotka helpottavat tavaroiden tullausarvon ja tariffinimikkeen määrittämisessä;

(b) tuontia, vientiä ja kauttakulkua koskevien kieltojen ja rajoitusten asianmukainen noudattaminen;

(c) sellaisten alkuperäsääntöjen asianmukainen soveltaminen, jotka eivät sisälly muihin järjestelyihin.

2. Jos pyynnön saaneella viranomaisella ei ole käytettävissään pyydettyä tietoa, se voi harkintansa mukaan pyrkiä hankkimaan kyseisen tiedon omien tullilakiensa määräysten mukaisesti.

6 artikla

Sopimuspuolen tulliviranomainen ilmoittaa pyynnöstä toisen sopimuspuolen tulliviranomaiselle tietoja seuraavista seikoista:

(a) onko pyynnön esittäneen sopimuspuolen alueelle tuodut tavarat viety laillisesti pyynnön saaneen sopimuspuolen alueelta;

(b) onko pyynnön esittäneen sopimuspuolen alueelta viedyt tavarat tuotu laillisesti pyynnön saaneen sopimuspuolen alueelle ja mitä tullimenettelyä niihin mahdollisesti on sovellettu.

7 artikla

Sopimuspuolten tulliviranomaiset antavat toisilleen oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikkia sellaisia tietoja, joista on todennäköisesti hyötyä tullilakien vastaisten tekojen selvittämisessä ja erityisesti tietoja:

(a) luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, joiden tiedetään tai epäillään syyllistävän toisen sopimuspuolen tullilakien vastaisiin tekoihin;

(b) tavaroista, joiden tiedetään tai epäillään olevan laittoman kaupan kohteena;

(c) kulkuneuvoista, joita tiedetään tai epäillään käytettävän toisen sopimuspuolen tullilakien vastaisissa teoissa;

(d) keinoista ja menetelmistä, joita tiedetään tai epäillään käytettävän tullilakien vastaisissa teoissa.

8 artikla

Sopimuspuolen tulliviranomainen toimittaa omasta aloitteestaan tai pyynnöstä toisen sopimuspuolen tulliviranomaiselle selontekoja, asiaan liittyvää todistusaineistoa tai oikeaksi todistettuja asiakirjajäljennöksiä, jotka sisältävät kaikki saatavilla olevat tiedot suoritetuista tai suunnitelluista teoista, jotka ovat tai joiden epäillään olevan jälkimmäisen sopimuspuolen tullilakien vastaisia.

9 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitetut asiakirjat voidaan korvata tietokoneella tuotetulla missä tahansa muodossa olevalla samansisältöisellä tiedolla.

10 artikla

1. Alkuperäisiä asiakirjoja pyydetään vain silloin, kun oikeaksi todistettujen jäljennökset olisivat riittämättömiä.

2. Toisen sopimuspuolen tulliviranomaiselta saadut alkuperäiset asiakirjat palautetaan mahdollisimman pian.

Tutkinta

11 artikla

1. Sopimuspuolen tulliviranomainen ryhtyy toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen pyynnöstä virallisiin tutkimuksiin koskien tekoja, jotka ovat tai joiden epäillään olevan tullilakien vastaisia. Pyyntöön saanut tulliviranomainen ilmoittaa tutkimusten tulokset pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

2. Näissä tutkimuksissa noudatetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaista menettelyä. Pyyntöön saanut viranomainen toimii samalla tavoin kuin se toimisi omasta puolestaan tai toisen oman valtionsa viranomaisen pyynnöstä.

3. Sopimuspuolen tullilaitoksen virkamiehet voivat erityisissä tapauksissa toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen suostumuksella olla

läsnä jälkimmäisen sopimuspuolen alueella tutkittaessa pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilakien vastaisia tekoja.

Asiantuntijat ja todistajat

12 artikla

1. Sopimuspuolen tulliviranomainen voi toisen sopimuspuolen tuomioistuimen tai viranomaisten pyynnöstä valtuuttaa virkamiehensä esiintymään annetun valtuutuksen puitteissa tämän sopimuksen tarkoittamissa asioissa todistajana tai asiantuntijana toisen sopimuspuolen tuomioistuimessa tai hallinnollisessa menettelyssä vireillä olevassa asiassa. Todistamis- tai kuulemispyynnöstä pitää käydä selvästi ilmi, minkä asian johdosta ja missä ominaisuudessa virkamiestä kuullaan.

2. Todistajaksi tai asiantuntijaksi kutsutulla virkamiehellä on oikeus kieltäytyä todistamasta tai antamasta lausuntoa, jos hänellä on tähän oikeus tai velvollisuus oman valtionsa tai pyynnön esittäneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan.

Virkamiesten käyntejä koskevat järjestelyt

13 artikla

Kun sopimuspuolen tullilaitoksen virkamiehet tämän sopimuksen mukaisissa tapauksissa ovat läsnä toisen sopimuspuolen alueella, heidän on aina pystyttävä todistamaan virka-asemansa. He eivät saa käyttää virkapukua eivätkä kantaa aseita.

Tietojen ja asiakirjojen käyttö

14 artikla

1. Saatuja tietoja ja asiakirjoja käytetään yksinomaan tämän sopimuksen tarkoituksiin. Muihin tarkoituksiin niitä voidaan käyttää ainoastaan ne toimittaneen tulliviranomaisen nimenomaisella suostumuksella.

2. 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tietoihin, jotka koskevat huumausaineisiin ja psykotrooppisiin aineisiin liittyviä rikoksia. Kyseisiä tietoja saadaan luovuttaa muille viranomaisille, jotka ovat suoranaisesti mukana laitto- man huumausainekaupan vastustamisessa.

3. Tämän sopimuksen mukaisesti saadut tiedot ja asiakirjat ovat vastaanottavassa valtiossa saman salassapitosuojan alaisia kuin vastaavat

tiedot ja asiakirjat tässä valtiossa. Vastaanottavan valtion tulliviranomainen varmistaa saatujen tietojen ja asiakirjojen luottamuksellisuuden, mikäli toisen sopimuspuolen tulliviranomainen on sitä pyytänyt.

15 artikla

1. Sopimuspuolten tulliviranomaiset voivat tämän sopimuksen tarkoituksen mukaisesti ja sen soveltamisalan rajoissa käyttää tämän sopimuksen mukaisesti saatuja tietoja ja asiakirjoja todistusaineistona pöytäkirjoissaan, selonteissaan ja lausunnoissaan sekä tuomioistuinja hallinnollisissa menettelyissä.

2. Tällaisten tietojen ja asiakirjojen käyttö todistusaineistona tuomioistuimissa ja niille annettava todistusvoima määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Poikkeukset avunantamisvelvollisuudesta

16 artikla

1. Jos toisen sopimuspuolen tulliviranomainen katsoo, että pyyntöön suostuminen saattaisi loukata sen valtion täysivaltaisuutta tai vaarantaa sen turvallisuutta, yleistä järjestystä (ordre public), muita olennaisia etuja taikka merkitsisi teollisten, liike- tai ammattisalaisuuksien loukkaamista taikka olisi sen oikeusjärjestyksen perusperiaatteiden vastaista, se voi kieltäytyä tämän sopimuksen tarkoittamasta avunannosta tai se voi antaa sitä vain tietyin ehdoin.

2. Jos avunannosta kieltäydytään, kieltäytymispäätös ja sen perustelut on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti pyynnön esittäneelle tulliviranomaiselle.

3. Mikäli toisen sopimuspuolen tulliviranomainen pyytää sellaista apua, jota se ei itse voisi pyydettäessä antaa, se huomauttaa tästä seikasta pyynnössään. Avunpyyntöön suostumista harkitaan näissä tapauksissa pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti.

Asiakirjojen tiedoksi antaminen

17 artikla

1. Sopimuspuolen tulliviranomainen toimittaa sen alueella asuville tai toimiville asianomaisille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen pyynnöstä tiedoksi asiakirjoja, jotka

liittyvät tullilakien soveltamista koskeviin hallintoviranomaisten toimenpiteisiin ja päätöksiin.

2. Tiedoksianto toimitetaan pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaisesti. Tiedoksianto voidaan kuitenkin toimittaa myös noudattaen pyynnössä esitettyä erityistä muotoa tai menettelyä, jos tätä ei voida pitää pyynnön saaneen sopimuspuolen lainsäädännön vastaisena.

3. Tiedoksiantotodistus voi olla asianosaisen henkilön antama, päiväyksellä ja allekirjoituksella varustettu vastaanottotodistus tai pyynnön saaneen sopimuspuolen asianomaisen viranomaisen antama todistus, josta käy ilmi tiedoksiantotapa ja -päivämäärä.

Avunannon toteuttaminen

18 artikla

1. Tämän sopimuksen mukaista apua annetaan suoraan sopimuspuolten tulliviranomaisten kesken.

2. Sopimuspuolten tulliviranomaiset voivat järjestää suoran yhteydenpidon keskushallintonsa yksiköiden välillä ja valtuuttaa paikallishallinnon tulliviranomaiset olemaan yhteydessä keskenään, kuten sopimuspuolten tulliviran omaiset siitä toimivaltansa puitteissa erikseen sopivat.

Kustannukset

19 artikla

Sopimuspuolten tulliviranomaiset eivät vaadi toisiltaan korvausta niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän sopimuksen täytäntöönpanosta lukuun ottamatta 12 artiklassa tarkoitetuista asiantuntijoista ja todistajista aiheutuneita kustannuksia.

Alueellinen soveltaminen, täytäntöönpano ja tulkinta

20 artikla

1. Tätä sopimusta sovelletaan Suomen tasavallan alueella sekä Viron tasavallan alueella.

2. Tämä sopimus ei estä sopimuspuolia antamasta toisilleen apua laajemmalti kuin tässä sopimuksessa on määrätty, muun kansainvälisen sopimuksen tai järjestelyn taikka sopimuspuolten lainsäädännön mukaisesti.

3. Sopimuspuolten tulliviranomaiset päättävä-

vät keskenään tämän sopimuksen yksityiskoh-
taisista täytäntöönpanojärjestelyistä.

4. Sopimuspuolten tulliviranomaiset pyrki-
vät yhteisymmärryksessä ratkaisemaan tämän
sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta syn-
tyvät ongelmat tai epäselvyydet.

Voimaantulo ja päättyminen

21 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan kolmenkym-
menen päivän kuluttua siitä, kun sopimuspuo-
let ovat diplomaattiteitse ilmoittaneet toisilleen,

että sopimuksen voimaantulon edellyttämät
valtiosäännön mukaiset toimenpiteet on suori-
tettu.

Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa sopi-
muksen milloin tahansa diplomaattiteitse teh-
täväällä ilmoituksella. Sopimus lakkaa olemasta
voimassa kuuden kuukauden kuluttua ilmoi-
tuksen vastaanottamisesta.

Tehty Tallinnassa 27 päivänä elokuuta 1993
kahtena suomen- ja vironkielisenä kappaleena,
joiden kummatkin tekstit ovat yhtä todistus-
voimaisia.

